

III Zadanie programowania liniowego PL

$$\max f(\mathbf{x}) = \mathbf{c}^T \mathbf{x}$$

przy ograniczeniach:

$$A_1 \mathbf{x} \leq \mathbf{b}_1$$

$$A_2 \mathbf{x} \geq \mathbf{b}_2$$

$$\mathbf{x} \geq 0$$

$$\dim \mathbf{x} = [n * 1], \dim \mathbf{c} = [n * 1]$$

Macierze A_1, A_2 odpowiadają za współczynniki w m_1 i m_2 ograniczeniach

$$\dim A_1 = [m_1 * n], \dim A_2 = [m_2 * n]$$

Wektory $\mathbf{b}_1, \mathbf{b}_2$ odpowiadają za prawe strony ograniczeń

$$\dim \mathbf{b}_1 = [m_1 * 1], \dim \mathbf{b}_2 = [m_2 * 1]$$

Metody optymalizacji
Dr inż. Ewa Szlachć

Wydział Elektroniki
studia magisterskie

Zadanie programowania liniowego dla ograniczeń mniejszościowych i większościowych

Metoda dwóch faz

I faza - należy znaleźć pierwsze rozwiązanie bazowe dopuszczalne poprzez rozwiązanie zadania pomocniczego

II faza - maksymalizacja funkcji celu x_0 dla następnego rozwiązania bazowego dopuszczalnego wg algorytmu simpleks.

Algorytm simpleks (prymalny) – I faza Krok 1 – nie ma możliwości stworzenia pierwszego rozwiązania bazowego dopuszczalnego

Krok 1 (start). Rozpoczynamy algorytm od znalezienia pierwszego rozwiązania bazowego dopuszczalnego. Należy sprawdzić dopuszczalność

rozwiązania: czy $y_{i0} \geq 0$ dla $i = 1, \dots, m$ Tak - **idź do Kroku 2**, Nie - **STOP**.

Metody optymalizacji
Dr inż. Ewa Szlachć

Wydział Elektroniki
studia magisterskie

I faza metody PL – Nieznane pierwsze rozwiązanie bazowe dopuszczalne

I.1 - technika zadania pomocniczego

I.2 - technika pomocniczej funkcji celu

Metody optymalizacji
Dr inż. Ewa Szlachć

Wydział Elektroniki
studia magisterskie

Ad.I.2 Pomocnicza funkcja celu Uproszczona wersja I fazy metoda dwufazowej simpleks – uzyskanie bazowego rozwiązania dopuszczalnego

- Jeśli wektor \mathbf{b} w początkowej tabeli simpleksowej ma przynajmniej jedną ujemną współrzędną, to tablica przedstawia niedopuszczalne rozwiązanie bazowe.
- Początkową niedopuszczalną tablicę simpleksową można przekształcić wykorzystując algorytm simpleks.
- Cel – uzyskanie nieujemnych wartości zmiennych pomocniczych.
- Należy znaleźć najmniejszą wartość $s \Rightarrow \min \{y_{i0}, y_{i0} < 0 \text{ dla } i = 1, 2, \dots, m\}$
- Wybrany wiersz s będzie stanowił pomocniczą funkcję celu, którą należy zmaksymalizować.
- Kolejne kroki metody simpleks powinny być prowadzone do uzyskania dopuszczalnej tablicy simpleks, tzn. takiej dla której spełniony jest warunek prymalnej dopuszczalności:

$$y_{i0} \geq 0 \text{ dla } i = 1, 2, \dots, m$$

•Koniec I fazy

Metody optymalizacji
Dr inż. Ewa Szlachć

Wydział Elektroniki
studia magisterskie

Ad.I.2 Pomocnicza funkcja celu Uproszczona wersja I fazy metoda dwufazowej simpleks

Krok 1 (start- wybór pomocniczej funkcji celu). Rozpoczynamy algorytm od znalezienia wiersza s , dla którego $y_{i0} < 0$ oraz $s = \min \{y_{i0} : y_{i0} < 0, i = 1, 2, \dots, m\}$

Jeśli brak takiego s ($y_{i0} \geq 0$ dla $i = 1, 2, \dots, m$) to tablica odpowiada dopuszczalnemu rozwiązaniu bazowemu – należy przejść do II fazy.

Krok 2 (Wybór zmiennej wchodzącej do bazy). Wybierz jako zmienną wchodzącą do bazy taką zmienną $x_k \in R_N$ dla której $y_{sk} < 0$

Typową regułą jest wybór zmiennej $x_k, k \in R_N$, dla której:

$$y_{sk} = \min_{k \in R_N} \{y_{sk} : y_{sk} < 0\}$$

Jeśli jest brak takiej zmiennej x_k ($y_{ij} \geq 0$ dla $k \in R_N$) to jest brak rozwiązania dopuszczalnego. Jest to problem sprzeczny.

Idź do **Kroku 3**.

Metody optymalizacji
Dr inż. Ewa Szlachć

Wydział Elektroniki
studia magisterskie

Krok 3 (wybór zmiennej usuwanej z bazy). Wybierz jako zmienną usuwaną z bazy taką zmienną x_{Br} , dla której

$$y_{Br} = \min \left\{ \frac{y_{i0}}{y_{ik}} : i = 1, \dots, m, \frac{y_{i0}}{y_{ik}} > 0 \right\}$$

Jeśli wiele zmiennych spełnia ten warunek, wybierz arbitralnie jedną z nich.

Taki przypadek zawsze istnieje, ponieważ $y_{s0} < 0$ i $y_{sk} < 0$

Idź do **Kroku 5**.

Krok 4 (eliminacja Gauss'a). Wyznacz x_k oraz $x_{Br}, i \neq R_N$, względem zmiennych $x_j, j \in R_N - \{k\}$ oraz zmiennej x_{Br} zgodnie z wyprowadzonymi wzorami.

Podstaw $x_j = 0, j \in R_N - \{k\}$ i $x_{Br} = 0$

aby otrzymać pierwsze rozwiązanie bazowe dopuszczalne.

Idź do **Kroku 1**.

Metody optymalizacji
Dr inż. Ewa Szlachć

Wydział Elektroniki
studia magisterskie

Przykład III zadania programowania liniowego metoda dwufazowa simpleks

$$\max_{x \in X} x_0 = 1x_1 + 6x_2$$

$$X = \left\{ x: \begin{cases} +2x_1 + 1x_2 \geq 2 \\ x_1 - 1x_2 + 1x_3 \leq 3, x_i \geq 0 \end{cases} \right\}$$

I faza

	$-x_1$	$-x_2$
x_0	0	-6
x_1	-2	-1
x_2	3	1
x_3	6	1

Brak rozwiązania dopuszczalnego

II faza cz.1

	$-x_3$	$-x_4$
x_0	6	-5
x_1	10	2
x_2	9	1
x_3	6	1

I rozwiązanie bazowe dopuszczalne
 $x_3 = \begin{bmatrix} 6 \\ 0 \end{bmatrix}, x_4 = 6$

II faza cz.2

	$-x_5$	$-x_6$
x_0	28.5	3.5
x_1	5.5	1.5
x_2	4.5	0.5
x_3	1.5	0.5

II rozwiązanie bazowe dopuszczalne- rozwiązanie optymalne
 $x_5 = \begin{bmatrix} 1.5 \\ 4.5 \end{bmatrix}, x_6 = 28.5$

Rozwiązanie optymalne: $\hat{x} = \begin{bmatrix} x^1 & x^2 & x^3 & x^4 & x^5 & x^6 \end{bmatrix} = [1.5 \ 4.5 \ 5.5 \ 0 \ 0]^T, \hat{x}_0 = 28.5$

Metody optymalizacji
Dr inż. Ewa Szlacholc

Wydział Elektroniki
studia magisterskie

Przypadki szczególne – zbiór rozwiązań dopuszczalnych jest zbiorem pustym - brak rozwiązania

$$X = \emptyset$$

W metodzie dwufazowej simpleks algorytm w I fazie obliczeń nie potrafi stworzyć pierwszego rozwiązania bazowego dopuszczalnego z powodu braku rozwiązań dopuszczalnych.

Przykład: $\max_{x \in X} x_0 = \frac{1}{2}x_1 - x_2 - x_3$

$$X = \left\{ x: \begin{cases} -\frac{1}{2}x_1 + 2x_2 + x_3 \leq 2 \\ -\frac{1}{2}x_1 + 2x_2 - x_3 \geq 3, x_i \geq 0 \end{cases} \right\}$$

	$-x_1$	$-x_2$	$-x_3$
x_0	0	-1/2	1
x_1	2	-1/2	1
x_2	-3	1/2	-1
x_3	2	0	-1

	$-x_4$	$-x_5$
x_0	x	x
x_1	x	x
x_2	x	x
x_3	x	x

Nie jest spełniony warunek dopuszczalności drugiej tablicy simpleks i jednocześnie druga tablica wskazuje, że jest brak rozwiązań dopuszczalnych.

$$x_5 = -1 - x_4 - 2x_3$$

$$x_3, x_4, x_5 \geq 0$$

Metody optymalizacji
Dr inż. Ewa Szlacholc

Wydział Elektroniki
studia magisterskie

II Zadanie programowania liniowego PL

$$\min x_0 = c^T x$$

przy ograniczeniach:

$$Ax \geq b$$

$$x \geq 0$$

$\dim x = [n * 1], \dim c = [n * 1]$

Macierz A odpowiada za współczynniki w m ograniczeniach
 $\dim A = [m * n]$

Wektor wyrazów wolnych b odpowiada za prawą stronę ograniczeń
 $\dim b = [m * 1]$

Metody optymalizacji
Dr inż. Ewa Szlacholc

Wydział Elektroniki
studia magisterskie

Postać kanoniczna II zadania PL

$$\min x_0 = c^T x,$$

$$Ax \geq b,$$

$$x \geq 0,$$

$$\max -x_0 = -c^T x,$$

$$-Ax + I_s x_s = -b,$$

$$x, x_s \geq 0,$$

Metody optymalizacji
Dr inż. Ewa Szlacholc

Wydział Elektroniki
studia magisterskie

Optymalne rozwiązanie II zadania PL metodą dualną simpleks

Twierdzenie:
 Rozwiązanie bazowe dopuszczalne układu równań $Ax=b$ jest rozwiązaniem optymalnym II zadania PL, jeśli są spełnione warunki:

(i) Warunek dualnej dopuszczalności:
 $y_{0j} \geq 0$ dla $j \in R_N$

(ii) Warunek dualnej optymalności
 $y_{i0} \geq 0$ dla $i \in \{1, \dots, m\}$

Metody optymalizacji
Dr inż. Ewa Szlacholc

Wydział Elektroniki
studia magisterskie

Algorytm dualny simpleks

Krok 1 (start). Rozpoczynamy algorytm od znalezienia pierwszej tablicy dualnie dopuszczalnej. Należy sprawdzić dualną dopuszczalność rozwiązań: czy $y_{0j} \geq 0$ dla $j \in R_N$ Tak - idź do Kroku 2, Nie - koniec.

Krok 2 (test optymalności). Czy $y_{i0} \geq 0$ dla każdego $i = 1, \dots, m$?

- Tak - to aktualne rozwiązanie jest optymalne.
- Nie - idź do Kroku 3.

Krok 3 (Wybór zmiennej usuwanej z bazy). Wybierz jako zmienną usuwaną z bazy taką zmienną x_{B_r} dla której $y_{r0} < 0$.

Typową regułą jest wybór zmiennej x_{B_r} dla której:

$$y_{r0} = \min_{i \in R_N} \{y_{ir} < 0, i = 1, \dots, m\}$$

Idź do Kroku 4.

Metody optymalizacji
Dr inż. Ewa Szlacholc

Wydział Elektroniki
studia magisterskie

Algorytm dualny simpleks c.d.

Krok 4. (wybór zmiennej wprowadzanej do bazy). Wybierz jako zmienną wchodzącą do bazy taką zmienną x_k dla której

$$y_{rk} = \max \left(\frac{y_{0j}}{y_{rj}}, y_{rj} < 0 \right).$$

Jeśli wiele zmiennych spełnia ten warunek, wybierz arbitralnie jedną z nich.

Idź do Kroku 5.

Krok 5. (eliminacja). Dokonaj dualną iterację simpleksową metodą eliminacji

Gauss'a poprzez wprowadzenie x_k do bazy oraz usunięcie x_B .

Idź do Kroku 2.

Przykład II zadania programowania liniowego – dualna metoda simpleks

$$\min_{x \geq 0} x_0 = 1x_1 + 1x_2$$

$$X = \begin{cases} +1x_1 + 2x_2 \geq 8 \\ +x_1 + 1x_2 \geq 6, x \geq 0 \\ +1x_1 + 1x_2 \geq 5 \end{cases}$$

tablica początkowa

	$-x_1$	$-x_2$	
$-x_0$	0	1	1
x_1	-8	-1	-2
x_2	-6	-2	-1
x_3	-5	-1	-1

tablica pośrednia

	$-x_1$	$-x_2$	
$-x_0$	-4	3/2	3/2
x_2	4	1/2	-1/2
x_4	-2	-3/2	-1/2
x_5	-1	-1/2	-1/2

tablica pośrednia

	$-x_1$	$-x_2$	
$-x_0$	-14/3	1/3	1/3
x_2	10/3	1/3	-2/3
x_1	4/3	-2/3	1/3
x_3	-1/3	-1/3	-1/3

tablica dualnie dopuszczalna

$$y_{0j} \geq 0 \text{ dla } j \in R_N$$

tablica jeszcze nie optymalna

$$y_{20} < 0$$

$$y_{30} < 0$$

tablica jeszcze nie optymalna

$$y_{30} < 0$$

Przykład II zadania programowania liniowego – dualna metoda simpleks cd.

tablica optymalna I

	$-x_1$	$-x_2$	
$-x_0$	-5	1	0
x_2	3	1	-1
x_1	2	-2	1
x_3	1	-3	1

tablica optymalna II

	$-x_1$	$-x_2$	
$-x_0$	-5	1	0
x_2	4	-2	1
x_1	1	1	-1
x_3	1	-3	1

Rozwiązanie optymalne I wierzchołek:

$$\hat{x}^1 = [x_1^1, x_2^1, x_3^1, x_4^1, x_5^1] = [2, 3, 0, 1, 0]$$

Rozwiązanie optymalne II wierzchołek:

$$\hat{x}^2 = [x_1^2, x_2^2, x_3^2, x_4^2, x_5^2] = [1, 4, 1, 0, 0]$$

$$\hat{x}_0 = 5$$

Teoria dualności dla zadania programowania liniowego PL

$$\max x_0 = c^T x$$

$$Ax \leq b$$

$$x \geq 0$$

$$\min v_0 = v^T b$$

$$A^T v \geq c$$

$$v \geq 0$$

Twierdzenie 7.1 :

Jeśli wektor x jest rozwiązaniem dopuszczalnym dla zadania primalnego i wektor v jest rozwiązaniem dopuszczalnym dla zadania dualnego, to wartość funkcji celu w zadaniu dualnym nie może być mniejsza od wartości funkcji celu w zadaniu primalnym.

$$v^T b \geq c^T x$$

Teoria dualności dla zadania PL cd.

Twierdzenie 7.2

Dla pary rozwiązań optymalnych \hat{x} i \hat{v} zadania primalnego i dualnego PL zachodzi warunek:

$$c^T \hat{x} = b^T \hat{v}$$

Twierdzenie 7.3

Niech (x, x_0) i (v, v_0) będą odpowiednio rozwiązaniami dopuszczalnymi zadania primalnego i dualnego, przy czym x_0 i v_0 są wektorami zmiennych dopełniających do postaci kanonicznej zadania w wektorach rozwiązań.

Wtedy (x, x_0) i (v, v_0) będą odpowiednio rozwiązaniami optymalnymi pary zadań primalnego i dualnego, jeśli zachodzi warunek komplementarności zmiennych:

$$\hat{x}_i \hat{v}_i = 0$$

tzn.

$$\hat{x}_i \hat{v}_i + \hat{x}_i \hat{v}_i = 0$$

Twierdzenie 7.4

Jeśli jedno z pary wzajemnie dualnych zadań programowania liniowego ma rozwiązanie optymalne, to ma je również zadanie dualne i obydwa zadania mają identyczne wartości funkcji celu.

Twierdzenie 7.5

Jeśli zadanie dualne jest nieograniczone, to zadanie primalne jest sprzeczne.

Przykład I zadanie prymalne

$$\min_{v \in V} v_0 = 5v_1 + 0v_2 + 21v_3$$

$$V = \left\{ x : \begin{cases} v_1 - v_2 + 6v_3 \geq 2 \\ v_1 + v_2 + 2v_3 \geq 1 \\ v_1, v_2, v_3 \geq 0 \end{cases} \right\}$$

Postać wektora rozwiązań: $v = [v_1, v_2, v_3] = [v_1, v_2, v_1/v_4, v_3]$

$$x^T v = 0 \Rightarrow [x_1, x_2]^T [v_1, v_2, v_3] = 0$$

zadanie dualne

$$\max_{x \in X} x_0 = 2x_1 + 1x_2$$

$$X = \left\{ x : \begin{cases} x_1 + x_2 \leq 5 \\ -x_1 + x_2 \leq 0, x \geq 0 \\ 6x_1 + 2x_2 \leq 21 \end{cases} \right\}$$

$$x = [x_1, x_2] = [v_1, x_2/x_3, x_4, x_5]$$

Przykład II System cięcia dłużyc

$$\min_{v_0} v_0 = 0.3v_1 + 0.6v_2 + 0.2v_3$$

$$\begin{cases} 7v_1 + 3v_2 + 0v_3 \geq 2100 \\ 0v_1 + 1v_2 + 2v_3 \geq 1200 \\ v_1, v_2, v_3 \geq 0 \end{cases}$$

$$\max_{x \in X} x_0 = 2100x_1 + 1200x_2$$

$$X = \left\{ x : \begin{cases} 7x_1 + 0x_2 \leq 0.3 \\ 3x_1 + 1x_2 \leq 0.6, x \geq 0 \\ 0x_1 + 2x_2 \leq 0.2 \end{cases} \right\}$$

Metody optymalizacji
Dr inż. Ewa Szlachcic

Wydział Elektroniki
studia magisterskie

Teoria dualności dla zadania PL cd.

I. Rozwiązanie zadania dualnego - metodą simpleks

Zadanie dualne: $\max_{x \in X} x_0 = 2x_1 + 1x_2$ $X = \left\{ x : \begin{cases} 1x_1 + 1x_2 \leq 5 \\ -x_1 + x_2 \leq 0, x \geq 0 \\ 6x_1 + 2x_2 \leq 21 \end{cases} \right\}$

	x_1	x_2	
x_0	0	-2	-1
x_1	5	1	1
x_2	0	-1	1
x_3	21	6	2

	x_0	x_2
x_0	7	-1/3
x_2	3/2	-1/6
x_4	7/2	1/6
x_5	7/2	1/6

	x_0	x_2
x_0	31/4	1/4
x_2	9/4	-1/4
x_4	1/2	1/2
x_5	11/4	1/4

Rozwiązanie optymalne:

a) Zadanie dualne $\hat{x} = [x_1, x_2, \uparrow x_3, x_4, x_5]$ $\hat{x} = \left[\frac{11}{4}, \frac{9}{4}, \uparrow 0, \frac{1}{2}, 0 \right]$

b) Zadanie prymalne $\hat{v} = [v_1, v_2, \uparrow v_3, v_4, v_5]$ $\hat{v} = \left[0, 0, \uparrow \frac{1}{2}, 0, \frac{1}{4} \right]$

Wartość optymalna funkcji celu: $\hat{x}_0 = \hat{v}_0 = \frac{31}{4}$

Metody optymalizacji
Dr inż. Ewa Szlachcic

Wydział Elektroniki
studia magisterskie